

ژانویه ۲۰۱۲ سالن آرت دیو لندن بزرگداشت رضا سرکوب

بسیار متشکرم

دوستان سپاس و سلام را بپذیرید

وقتی از من خواسته شد که امشب در سپاس از انسانی که عمری را در راه اعتقاد به هنر از سر گذرانیده کلامی بگویم، حیران ماندم که چه بگویم؟

ناچاراً کدو کاوی در دانستیهای گذشته و جست و جویی در قابهای قدیمی خاطره ها کردم. بیاد آوردم تصاویری که من در نوجوانی از ایشان در خاطر داشتم پیوسته تصویر انسان پرخاشگر جنگجویی بود که همیشه مشت و ضربه را بر مسالمت ترجیح میداد و جواب هر کلام را با فریاد و آن هم با آن قامت رشید و گره ابروان تصویر زیبا ولی ترسناکی از مرد سنتی ایرانی در ذهنم ساخته بود که نه همیشه از سر عطوفت و انسانیت بلکه کاملاً برخلاف آن و از راه تهدید و زور اعاده و احقاق حق میکرد.

انقلاب از راه رسید و هرکدام از ما به مهاجرتهای ناخواسته تبعید شدیم. با دیدن سریال فیلمهای "وارتیه آخوندی" و شناسایی زوایای دیگری از شخصیت این بازیگر احساسات مختلفی از تأثر و مضحکه در درونم ریشه دوانید نهایتاً تصویر پرخاشگر قدیمی کم رنگ تر شد. حال زمان درگیری احساسات قدیمی با احساس جدید کنجکاوی بود تا بالاخره آن روز اتفاق رسید و بوسيله دوست عزیزی که دیگر در میان ما نیست با این مرد چند چهره ذهنم و با تمام پیش داوری هایم روبرو شدم از آن روز تا به امروز فقط و فقط شرمنده آن احساسات نگفته و آن شناسایی های غلط هستم. در پس آن ذهنیات نادرست با انسانی متواضع که هرگز برای کمک و رسانیدن پیامی انسانی لحظه ای غفلت نمیورزد آشنا شدم. اندک اندک مفهوم واقعی هنر بازیگری را دریافتم که چگونه میتوان از انسانی عاطفی، خشنی بی عاطفه و یا شخصیتی مادی و بی صفت نمادی از مهربانی و بخشندگی آفرید و قضاوت من و من ها چگونه میتواند با قدرت بازیگری بازیگر، رنگها و معانی مختلف بگیرد تا بدانجا که از شخصیتی متنفر و یا بنده صفات انسانی اش شویم.